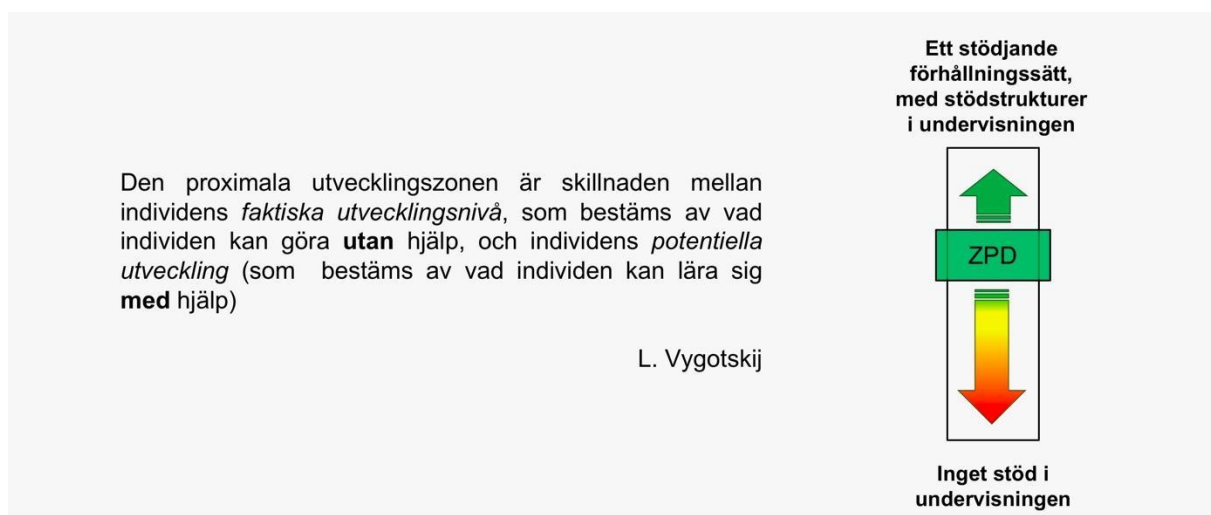

Kvalitet i en skolkontext

Kvalitetsdefinitionen i en skolkontext handlar om kvaliteten på genomförandet av utbildningsuppdraget så som det anges i läroplanen; det vill säga kvaliteten på undervisningen i förhållande till utbildningens *akademiska uppdrag* och det som ofta kallas *det demokratiska uppdraget*, så som dessa uppdrag formuleras i läroplanens övergripande mål och riktlinjer.

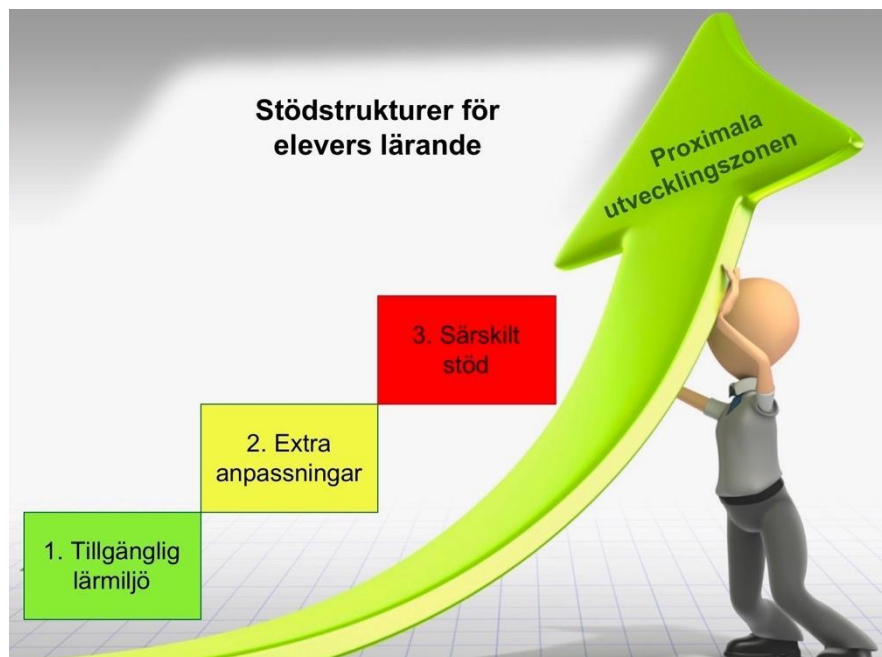
En högkvalitativ utbildning innebär att skolan genom undervisningen optimerar elevens möjlighet till lärande; att skolan skapar förutsättningar för eleven att befinna sig i det som i pedagogisk forskning kallas teorin om *den proximala utvecklingszonen*.

Teorin om den proximala utvecklingszonen, formulerad av den ryske psykologen, pedagogen och filosofen Lev Vygotskij, utgör grunden för uppbyggnaden av styrdokumentet för svenskt skolväsende. Vygotskij menar att undervisningen på olika sätt ska förmå eleven att i möjligaste mån befinna sig i den proximala utvecklingszonen.

Enligt teorin sker detta genom:

- tillgängliga (och inkluderande) pedagogiska, psykosociala och fysiska lärmiljöer,
- extra anpassningar i undervisningen, samt
- särskilt stöd för elever med sådana behov

Den proximala utvecklingszonen går inte att mäta. Däremot kan man se effekterna och resultaten av den, t ex i elevernas kunskapsprogression respektive betygsstatistik. Däremot finns det olika hypoteser och teorier kring vad som förmår elever att hamna i och stanna kvar i den proximala utvecklingszonen; till exempel genom elevers trivsel, trygghet, inflytande, bekräftelse, extra anpassningar, känsla av sammanhang med mera.

Utöver resultatuppföljning, bygger det systematiska kvalitetsarbetet på Bladins till stor del på att följa upp de faktorer som anses ge förutsättningar för elever att hamna i och stanna kvar i den proximala utvecklingszonen.